

סֵדֵר הַלְמוּד לְיוֹם ג' נִיטָן:

סֵדֵר לְקוֹטֵי מְוֹהַר־נֵי"ל הַיּוֹמִי:

זֶה שְׁכָתוּב (יִשְׁעִיָּה א'): "לְמַדוּ הַיֵּטִב דְּרָשׁוּ מִשְׁפָּט אֲשֶׁרוֹ חֲמוּץ", שֶׁהַפְּסוּק מְוֹהֵר לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט וּלְחַזֵּק אֶת הַנְּגוּזִל, לְהַצִּיל עֲשׂוֹק מִיַּד עוֹשֶׂקוֹ, בְּיַד לְהַצִּיל נַפְשׁ בְּנָיו וּבָנוֹתָיו כַּנ"ל. זֶה לְמַדוּ הַיֵּטִב וְכוּ', שְׁמַח שֶׁתַּעֲשׂוּ מִשְׁפָּט, וְתַצִּילוּ גְזוּל מִיַּד גְּזוּלוֹ, עַל-יַד־זֶה תַּעֲשׂוּ טוֹבָה לְהַבְנִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת לְמוּדֵי ה', כְּמַח שְׁכָתוּב (ש"ם נ"ד): "וְכָל בְּנֵיךָ לְמוּדֵי ה'". זֶה לְמַדוּ הַיֵּטִב, שֶׁהַטָּבָה תִּהְיֶה לְהַבְנִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת לְמוּדֵי ה'. זֶה סוּד כְּוִנַת הַגְּמָרָא, (בְּבֵא קמ"א קג) 'הַגְּזוּל אֶת חֲבֵרוֹ שִׂוָּה פְּרוּטָה יוֹלִיכֵנוּ אַחֲרָיו אֲפִלוֹ לְמַדִּי'. זֶהוּא פְּלִיאָה נִשְׁגָּבָה מְאֹד, לְמַח תְּפִסוּ מְדֵי דוֹקָא. אַךְ דַּע, שֶׁהַגְּמָרָא הִיא נְעֻלְמַת וְנִסְתָּרַת מְאֹד, זֶה כְּוִנַת הָאֲמֵת. הַגְּזוּל וְכוּ' יוֹלִיכֵנוּ אַחֲרָיו אֲפִלוֹ לְמַדִּי, הֵינּוּ לְמוּדֵי ה', הֵינּוּ הַבְנִים. שֶׁצָּרִיךְ לְהַחֲזִיר לוֹ אֲפִלוֹ הַבְנִים שֶׁגְּזַל מִמֶּנּוּ עַל יַד־יָדֵי שֶׁגְּזַל אֶת מָמוֹנוֹ. זֶה לְמַדִּי, בְּחִינַת לְמוּדֵי ה' הַנ"ל:

וְדַע, שֶׁלְפָעַמִּים אַף שֶׁנּוֹטֵל מִמֶּנּוּ מָמוֹן, עִם כָּל זֶה לֹא יִזְיַק לְבָנָיו, וְלֹא יַחֲסֵר אוֹר נַפְשָׁה. כִּי בְּרוּחָנִיּוֹת הַנְּפִשׁ מְרַגְּשֵׁת הַכֶּבֶד וְהַצַּעַר הַגָּדוֹל שֶׁיֵּשׁ לָהּ, כְּשִׂוָּה הַגְּזוּלן שֶׁהוּא כְּמוֹ רוֹצֵחַ נַפְשׁוֹת מִמֶּשׁ, בָּא לְחַסֵּר אוֹרָה, וְלְגַזֵּל נַפְשׁ בְּנִיָּה. וְעַל כֵּן הִיא מְצַמְצַמַת אוֹרָה, וּמְשַׁכֶּתת וּמְכַוֶּצֶת עֲצָמָה, וּמְקַבְּצֶת לְעֲצָמָה חֻלְקֵי נַפְשָׁה, בְּיַד שִׂוָּה הַגְּזוּלן לֹא יוֹכֵל לִינֵק מִמֶּנָּה, וּלְחַסֵּר אוֹרָה. עַד שֶׁלְפָעַמִּים לֹא יוֹכֵל הַגְּזוּלן לְהַתְּגַבֵּר עָלֶיהָ לְקַבֵּל מֵאוֹרָה, וְאַף שֶׁגְּזַל וְנָטַל הַמָּמוֹן מִמֶּנּוּ, עִם כָּל זֶה כְּבָר הַתְּגַבְּרָה הַנְּפִשׁ, וְצַמְצָמָה וּמְשַׁכָּה וּקְבִצָּה אוֹרָה, וְלֹא הַנִּיחָה לְקַבֵּל מֵאוֹרָה. זֶה

הַמָּמוֹן שֶׁלְקַח הַגְּזֵלָן, אֵינוֹ מָמוֹן כָּלָל, רַק עֶפְרָא בְּעֶלְמָא, מֵאַחַר שְׂאִין בּוֹ אֹר כָּלָל. וְהַמָּמוֹן הַזֶּה הוּא בְּבַחֲיֵינָת (אִיּוֹב כ"ח): "עֶפְרוֹת זָהָב", בְּבַחֲיֵינָת (דְּבָרֵי־הַיָּמִים ב ט): "אִין כְּסָף נְחֹשֶׁב", מַחֲמַת שְׂאִין בְּהַכְּסָף וְהַזָּהָב שׁוֹם אֹר, כִּי הַתְּגַבְרָה וְלֹא הַנִּיחָה לְקַבֵּל מֵאוֹרָה. וְכִמוֹ שְׂיֵשׁ דְּגַמְתּוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי יֵשׁ אֵילָנוֹת בְּמַדִּינַת אוֹנְגְרִין, שְׁכַשְׂאָדָם בָּא לְטָלָם, הֵם מְמַשִּׁיכִין וּמְקַטִּינִים עֲצָמוֹ, וְאֵינָם מְנִיחִים לְטַל אוֹתָם:

וְזֶה בְּבַחֲיֵינָת קְדוּשִׁין, כִּי כְּשֶׁאִין שְׁלֵמוֹת בְּדָבָר, יֵשׁ שָׁם אֲחֵיזַת הַסְטֵרָא אַחֲרָא וְהַקְלָפוֹת. וְהַנְּפֵשׁ בְּבַחֲיֵינָת נּוֹקְבָא, הִיא בֵּין הַקְלָפוֹת. כִּי הִיא מִתְּפִזֶּרֶת וְנִדְחַת בֵּינֵיהֶם תְּמִיד, בְּבַחֲיֵינָת (מְשָׁלִי ה): "רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מָוֶת". וְעַל כֵּן כְּשֶׁהִיא רוֹאָה זֶה הַכְּסָף אוֹ שְׂוֵה כְּסָף, שֶׁהוּא בְּבַחֲיֵינָת שְׁלֵמוֹת אוֹרָה כַּנִּל, בְּיַד זֶה הָאִישׁ שֶׁבָּא לְקַדְּשׁ אוֹתָהּ, וְלַהֲשִׁימָהּ, עַל יְדֵי זֶה תֵּאבָה אֱלִיוֹ וְנִכְסְפַת לוֹ, שֶׁהוּא יִשְׁלִים אוֹרָה, וַיִּקְבֵּץ נִדְחֵיהָ מִבֵּין הַקְלָפוֹת, לְהוֹצִיא רַגְלֵיהָ מִמָּוֶת. וְזֶה בְּבַחֲיֵינָת קְדוּשִׁין בְּכְסָף, כִּי עַל־יְדֵי שְׁנֵי־שָׁלָם אוֹרָה עַל יְדֵי הַכְּסָף, וְאִין בָּהּ חֶסְרוֹן, עַל־יְדֵי־זֶה הִיא מִתְּקַדְּשֶׁת מִטְּמֵאָתָהּ, וַיּוֹצֵאָה מִבֵּין הַקְלָפוֹת. וְעַל כֵּן הִיא מְקַדְּשֶׁת וְנִקְנִית אֱלִיוֹ עַל־יְדֵי הַכְּסָף הַזֶּה, כִּי הַכְּסָף הוּא שְׁלֵמוֹת אוֹר הָאִשָּׁה כַּנִּל. וְזֶה לְשׁוֹן קְדוּשִׁין, שְׁמֵת־קַדְּשֶׁת וּמְזַמְנֶת עֲצָמָה לְצֵאת מִן הַטְּמֵאָה, וְלְקַבֵּל קְדֻשָּׁה עַל יְדוֹ:

וּבְכָל הַמְשָׂא־וּמְתָן שֶׁהוּא נוֹשֵׂא וְנוֹתֵן וּמְרוִיחַ, הוּא מְשָׁלִים אוֹרָה בְּזֶה, וּמְקַבֵּץ נִדְחֵיהָ. כִּי הוּא צָרִיךְ לְהַשְׁלִים אוֹרָה תְּמִיד, כִּי הוּא בְּבַחֲיֵינָת הַנָּקַת הָאֵילָן וְהָעֲנָפִים וְהַפְּרוֹת, שֶׁעַל יְדֵי שֶׁהוּא מִיְנִיקָם וּמְשִׁימָם, עַל־יְדֵי־זֶה הָאֵילָן מְגִדֵּל עֲנָפִים, הֵינוּ שְׁמֵת־נוֹצֵץ אוֹרָה, וְהָעֲנָפִים עוֹשִׂים פְּרוֹת כַּנִּל. וְזֶה שְׁנוֹתֵן לָהּ

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ביתחם - אמר משה רבינו ל"ל"ל ענין מקוה שיהיה מצד מצד רבנו יהיה תיקון רב"ל -
 זמן נתן ולא יעבור" ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּתָבָה תִּכְרַף אַחַר הַקְדוּשִׁין, וּמִבְּטִיחַ לָהּ בְּבִתְבָּה, וְאַנָּה אֶפְלַח
 וְאוֹקִיר וְאוֹזִין וְאַפְרָנִים יִתֵּן, שְׂמֵבְטִיחַ לָהּ לְהַשְׁלִים אוֹרָה תְּמִיד,
 עַל־יְדֵי הַמָּמוֹן כֵּן"ל:

וְזֶה בְּחִינַת יְרֵשָׁה שְׂשִׁיךְ לְבָנִים. כִּי כְשֶׁהַפְּרוֹת יוֹצְאִין. לְפַעֲמִים
 עֲדִין צְרִיכִים לְעַנְפִּיהֶם לִינֵק מֵהֶם כֵּן"ל. וְעַל כֵּן כְּשֶׁנִּפְטָר,
 וְאֵינָם יְכוּלִים לִינֵק עוֹד, כִּי נִפְסָק הַנְּקָת הָאֵילָן, עַל־כֵּן הֵם מְקַבְּלִים
 וְיוֹרְשִׁים הַמָּמוֹן הַשֵּׁיךְ לָהֶם, לְהַשְׁלִים אוֹרָם, וְהִיא מְקַבְּלַת הַשְּׂאֵר
 מֵה שְׂרָאוֹי לָהּ לְאוֹרָה, וְזֶה בְּחִינַת הַכְּתָבָה שְׁנוּטָלַת:

וּלְפַעֲמִים אֵין צְרִיכִין הַבָּנִים לְקַבֵּל עוֹד אוֹר מִהָעַנְפִּים וְאַף
 עַל פִּי כֵן נוֹטְלִים יְרֵשָׁה זֶהוּ מִבְּחִינַת אַחֲרֵת, כִּי
 כְשֶׁהַבָּנִים יוֹצְאִים לְעוֹלָם, יוֹצֵא תִּכְרַף עִמָּהֶם בֵּת זוּגָם, וּמָמוֹנָם,
 וּבְנִיָּהֶם, הֵינּוּ, הָאֵילָן וְהָעַנְפִּים וְהַפְּרוֹת, וְהָאֵב מְקַבֵּץ אוֹרָם.
 וְעַל־כֵּן אֶפְשָׁר שִׁיְהִיָּה גַם כֵּן לְאֵב מָמוֹן בְּשִׁבִיל בְּנָיו, עַל יְדֵי
 שְׂמֵקָבֵץ חֶלְקֵי אוֹר שְׂלָהֶם. וְעַל־כֵּן לְפַעֲמִים הֵם נוֹטְלִים יְרֵשָׁה, אֵף
 שְׂאֵינָם צְרִיכִים לְאֵמֶן, לְקַבֵּל אוֹר מִעַנְפֵיהָ, אֲבָל הֵם נוֹטְלִים מָמוֹן
 שְׂלָהֶם, שְׂמֵקָבֵץ אֲבִיָּהֶם עַל יָדָם מִחֶלְקֵי אוֹר שְׂלָהֶם. וּבְאַמֶּת לֹא הָיָה
 רָאוּי לְחַלֵּק הַיְרֵשָׁה בְּשׂוּהָ, כִּי בּוֹדָאֵי אֵינּוּ שׂוּהָ חֶלְקֵי אוֹרָם. אֲבָל
 אֵי אֶפְשָׁר לְמַסֵּר מִשְׁפָּט זֶה לְבֵית־דִּין שְׂלֵמָטָה, כִּי אֵין יוֹדֵעַ חֲלוּקִים
 אֵלוֹ, כִּי־אֵם הַיּוֹדֵעַ תִּעְלוּמוֹת, וְהוּא בְּאַמֶּת מְסֻדֵּר אַחֲר־כֵּךְ כְּרָאוּי,
 וְנוֹטֵל מִזֶּה וְנוֹתֵן לָזֶה:

וְדַע, שְׂעַל־יְדֵי־זֶה שְׂגוּזֵל אֶת חֲבֵרוֹ הוּא בָּא לְהַרְהוּרִים. כִּי
 בּוֹדָאֵי הוּא מִתְדַבֵּק וְנִכְסָף לְאִשְׁתַּת חֲבֵרוֹ שְׂגוּזֵלוֹ, עַל־יְדֵי
 הַמָּמוֹן שְׂנֵטֵל מִמֶּנּוּ, שְׂהוּא אוֹר נִפְשָׁה כֵּן"ל. וְכֵן הִיא מְהַרְהֶרֶת
 אַחֲרָיו, עַל־יְדֵי שְׂמֵשֵׁךְ אוֹתָהּ אֵלָיו, עַל־יְדֵי שְׂמֵשֵׁךְ לְעַצְמוֹ אוֹר
 נִפְשָׁה. וְעַל־כֵּן אָמְרוּ רַז"ל (סְנֵהֲדָרִין פ"א) 'הַיּוֹרֵד לְאֵמְנוֹת חֲבֵרוֹ,

בָּאֵלוּ בָּא עַל אִשְׁת־אִישׁ, שֶׁנֶּאֱמַר: "וְאֵת אִשְׁת־רַעְהוּ לֹא טִמְא" וכו'. כִּי הוּא בָּא וּמִטִּמְא מִמֶּשׁ אִשְׁת־רַעְהוּ, עַל־יְדֵי הַגְּזֵלָה כַּנִּל. וְלִפְעָמִים, יֵאָבֵד הַגְּזֵלָן בֵּת זוּג שְׁלוֹ עַל יְדֵי הַגְּזֵלָה. כִּי מֵאַחַר שֶׁנָּתַן עֵינָו בְּמִמּוֹן חֲבֵרוֹ, הֵינּוּ בְּאוֹר בֵּת זוּגוֹ, אִם כֵּן הוּא מְמַאֵם בְּשְׁלוֹ, וּפּוֹנָה אֶת עֲצָמוֹ מִשְׁלוֹ, וְאֵינּוּ רוֹצֵה בְּחֶלְקוֹ, בְּמִמּוֹן שְׁלוֹ, בְּאוֹר בֵּת זוּג שְׁלוֹ, עַל־כֵּן הִיא גַּם הִיא פּוֹנָה אֶת עֲצָמָהּ מִמֶּנּוּ, וּמִתְרַחֶקֶת מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁהוּא הִתְרַחֵק אֶת עֲצָמוֹ, וּפְנָה מִמֶּנּוּ. וְכֵמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה (ירוּשְׁלָמִי בְּרִכּוֹת פָּרָק ט) 'מִשָּׁל לְאִשָּׁה שֶׁהִיא מִמְתַּנֶּת לְאִישׁ, כָּל זְמַן שֶׁהִיא בִּדְעָתוֹ לְהַנְשֵׂא לָהּ, הִיתָה יוֹשֶׁבֶת וּמִמְתַּנֶּת לוֹ, כִּיּוֹן שֶׁהִפְלִיג אֶת דְּעָתוֹ מִמֶּנּוּ, אֵף הִיא הִלְכָה וְנִשְׂאת לְאַחַר. עַל־כֵּן אִם אֵין לְהַגְּזֵלָן אִשָּׁה, יוּכַל לְאָבֵד בֵּת זוּג שְׁלוֹ:

וְגַם יוּכַל הַגְּזֵלָן לִפְעָמִים לְגַזֹּל מִחֲבֵרוֹ, אֲפִלּוּ הֵבֵת זוּג שְׁלֵם הַגְּזֵלָן. וְהַכֹּל לְפִי תִקְוָה וְחֻזֵק תִּיאָתוֹ וְחֶשֶׁקוֹ וְהִתְגַּבְּרוּתוֹ עַל מִמּוֹן חֲבֵרוֹ בְּהִרְהוּר וּבְמַעֲשֵׂה, עַד שֶׁאֲפָשָׁר שִׁיתְגַּבֵּר וְיִקַּח גַּם בֵּת זוּג שְׁלֵם חֲבֵרוֹ הַגְּזֵלָן. כִּי מֵאַחַר שֶׁהִתְגַּבֵּר וְגִזֹּל מִמּוֹן חֲבֵרוֹ, שֶׁהוּא אוֹר נְפֶשׁ בֵּת זוּגוֹ כַּנִּל, עַל־כֵּן לִפְעָמִים נִמְשַׁכֶּת הִיא בְּעֲצָמָהּ גַּם כֵּן אַחַר הַמִּמּוֹן שֶׁגִּזֹּל זֶה הַגְּזֵלָן מִבְּעָלָהּ. וְעַל־כֵּן לִפְעָמִים הַגְּזֵלָן גּוֹזֵל גַּם אִשְׁת־חֲבֵרוֹ, עַל־יְדֵי הַמִּמּוֹן שֶׁגִּזֹּל מִמֶּנּוּ בְּיָדָיו, אוֹ עַל־יְדֵי חֲמֻדָּה.

כִּי דַע, כִּי גַם עַל־יְדֵי חֲמֻדָּה וְתִיאָוָה וְהִשְׁתּוֹקְקוֹת שֵׁישׁ לוֹ לְמִמּוֹן חֲבֵרוֹ, גַּם עַל־יְדֵי־זֶה יוּכַל לְגַזֹּל, כִּי הַמִּחְשָׁבָה יֵשׁ לָהּ תִקְוָה גְּדוֹלָה, כִּי מִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחַר (ובְּשִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן ח' וְסִימָן ס"ב). וְעַל־כֵּן יוּכַל לְהִיזוֹת שִׁיחֵיהָ לְהֶאֱדָם מִמּוֹן גְּזֵלָהּ, אֵף שֶׁלֹּא גִזֹּל כָּלוּם בְּיָדָיו. וְזֶהוּ הַאֲסוּר הַלְאוֹ הַחֲמוּר שֶׁבְּעִשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת, לֹא תַחֲמוּד, כִּי הַחֲמֻדָּה

זֶה נְתָן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתי ז' אומר מנהרנ"ת זצ"ל "צדק צדקוה שדף צדקוה מוספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל"
 ז' אומר "חן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתו ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ז' אומר

בְּעֵצְמָהּ הוּא אִסּוּר חָמוּר מְאֹד רַחֲמָנָא לְצַלְן, כִּי יֵשׁ כַּח בְּהַחֲמֻדָּה
 לְגַזֹּל מִמֶּנּוּ מָמוֹנוֹ, וְנִפְּשׁ בָּנָיו וּבְנוֹתָיו כַּנֶּ"ל. וְעַל כֵּן יֵשׁ אִסּוּר אֲפִלוּ
 בְּמַחְשָׁבָה לְשַׁלַּח יָד בְּפִקְדוֹן, כְּמוֹ שֶׁשָּׂנֵינוּ בְּבָבָא מְצִיעָא (דף מ"ג):
 'הַחֹשֵׁב לְשַׁלַּח יָד בְּפִקְדוֹן'. כִּי הַפְּלִגְתָּא הִיא רַק אִם חֵיב עַל־זוּה,
 כְּמוֹ הַשּׁוֹלַח יָד מִמֶּשׁ, אֲבָל אִסּוּר יֵשׁ בּוֹדְאֵי לְכָלִי עַלְמָא, כַּנֶּ"ל.

סדר קצור לקוטי מנהר"ן הי"מ:

ה על ידי צדקה יוכל לתקן ממון גזלה שיש לו הינו שגזלו על-ידי
 חמדה, אבל גזלה ממש אין לה תקון עד שישביב את הגזלה או
 אם גזל את הרבים שאי אפשר להחזיר יעשה מהם צרכי רבים
 כמו שאמרו רבותינו ז"ל:

ו אם רואה אדם שמזונותיו מצמצמין יעשה מהם צדקה. כי
 על-ידי צדקה מתקן ממוןו שיהיה לו ממון ופרנסה ברוח:
 ז הנזשא אשה לשם ממון הוא שוטה וכסיל ופוגם ומאבד דעתו
 ועל-ידי זה הוין לה בנים שאינם מהגנים, כמו שאמרו חכמינו,
 זכרונם לברכה (קדושין ע):

ח על-ידי תאות ממון נעשים שונאים וכפי התגברות תאות ממון
 כן התגברות השונאים, וכשמתגבר תאות ממון ביותר נעשים
 על-ידי זה שונאי חנם:

סדר קטי מנהר"ן הי"מ:

תצה (נב) וכבר ספר שהבעל-שם טוב זכרוננו לברכה אומר פעם
 אחת ווער טל, והיו מחיבין בעולם האצילות. הינו שהביא שמחה
 גם בעולם האצילות, עד שגם שם היו מחיבין על ידי הווער טל
 שלו:

תצו (נג) פעם אחת היו מדברים לפניו בענין גדלות, ענה ואמר

מָה אַתֶּם צָרִיכִין לְדַבֵּר מִגְדֻלוֹת הַלֵּא אֲנִי אֵין לִי גְדֻלוֹת (כְּלוּמַר
 וְאַתֶּם אֵיךְ יַעֲלֶה עַל דַּעְתְּכֶם שְׂיִהְיֶה לָכֶם אֵיזָה גְדֻלוֹת, מֵאַחַר שְׂאַפְלוּ אֲנִי אֵין לִי
 גְדֻלוֹת) כִּי כְּבָר הִתְפָּאֵר עֲצֻמוֹ רַבְּנוֹ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה בְּזֶה שֶׁהוּא יְכוּל
 לֵאמֹר עַל עֲצֻמוֹ שֶׁאֵין לוֹ גְדֻלוֹת שְׂיִהְיֶה עֵקֶר תִּכְלִית שְׁלֵמוֹת הָעֲנוּהָ,
 כְּמוֹ בְּחִינַת מִשְׁהָ רַבְּנוֹ שְׂכָתָב עַל עֲצֻמוֹ וְהָאִישׁ מִשְׁהָ עָנָו מְאֹד,
 וְכַמוֹבָא בַּגְּמָרָא שְׂאַמַּר רַב יוֹסֵף אֵל תִּתְּנִי עֲנוּהָ דְאֵיכָא אֲנָא:

תְּצַז (נִד) הוֹטֵב בְּעֵינָיו מְאֹד מִי שְׂזָכָה לְרֵאוֹת אוֹתוֹ בַּחֲלוּם אֲפְלוּ
 בְּחַיָּיו. וְאָמַר שְׂיִישׁ אֲנָשִׁים מֵאֲנָשָׁיו שֶׁהוּא נִרְאָה לָהֶם בַּחֲלוּם
 בְּדַמוֹת זָקֵן גְּדוֹל. וְאָמַר שְׂאֵם הָיִינוּ אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים כְּרָצוֹנוֹ הָיִנוּ
 יְכוּלִים לְשִׁמְעַ מִמֶּנּוּ דְבָרִים גְּדוּלִים וְנוֹרָאִים בַּחֲלוּם. וְהָעֵקֶר לְזָכוֹת
 שְׂלֵא יִשְׁתַּבַּח מַה שְׂרוֹאֵין וְשׂוֹמְעִין בַּחֲלוּם, כִּי לְפַעְמִים רוֹאֵין
 וְשׂוֹמְעִין אֵיזָה דְבָר וְאַחֲרֵיכֶן נִשְׂכַּח (וְזֶה מִחֲמַת שְׂלוֹקְחִין וְטוֹרְפִין מִמֶּנּוּ
 הַדְּבָר בְּחִזְרָתוֹ כְּמוֹבָא בְּזִהַר הַקְּדוּשָׁה):

תְּצַח (נֵה) כְּבָר מְבֹאֵר שְׂיִחַתוֹ הַקְּדוּשָׁה (שְׂיִחֹת הָרִ"ן ל) שֶׁהִזְהִיר לְבָלִי
 לְבַלְבַּל הָאָדָם דַּעְתּוֹ כָּלָל בְּעֵינָיו הַנְּקִיּוֹת וְלֵא יִסְתַּכַּל עַל זֶה כָּלָל.
 וְסִפֵּר בְּשֵׁם דּוֹקְטוֹרִים גְּדוּלִים שְׂטוֹב יוֹתֵר לְבָרִיאֹת הַגּוֹף כְּשֶׁהוּא
 נִפְעָר קֶצֶת. אַף־עַל־פִּי שֶׁהִדּוֹקְטוֹרִים הָרֵאשׁוֹנִים הָיוּ אוֹמְרִים
 תָּמִיד שְׂצָרִיכִין לְהִיזוֹת מִשְׂלָשָׁל וְכֵן לְכָל הַחֹלָאוֹת הָיוּ אוֹמְרִים
 לְפַתַּח הַנְּקָבִים, אֲבָל עַכְשָׁו חָקְרוּ בְּחִכְמָתָם לְהַפְּךְ מִמַּשׁ שְׂאַדְרָבָא
 טוֹב יוֹתֵר לְבָרִיאֹת הַגּוֹף לְהִיזוֹת נִפְעָר קֶצֶת. וּבְפֶרֶט הַחֹלָה טוֹב
 לוֹ יוֹתֵר לְהִיזוֹת נִפְעָר קֶצֶת דְּוָקָא. וְסִפֵּר בְּשֵׁמָם שְׂמִי שְׂנִצְרָךְ
 לְנְקָבִיו פֶּעַם אַחַת בְּמִיעַת לְעַת הוּא גַם־כֵּן חֲלִישׁוֹת, כִּי טוֹב יוֹתֵר
 לְבַל יִהְיֶה נְפִתַח כִּי־אֵם פֶּעַם אַחַת בְּשָׁנֵי יָמִים. רַק אֵם לְפַעְמִים
 הָאָדָם נִפְעָר כַּמָּה יָמִים חָם וְשָׁלוֹם, אֲזִי הוּא צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לוֹ אֵיזָה
 דְּבָר לְפַתַּח נְקָבִיו. אֲבָל פֶּעַם אַחַת בְּשָׁנֵי יָמִים הוּא טוֹב יוֹתֵר

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתיב - אומר מוהר"ת זצ"ל "אך לפני מקוה שיהי צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
- "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

לְבָרִיאֹת הַגּוֹף. וְסֵפֶר הַרְבֵּה בְּזֶה וְגָלָה דַעְתּוֹ הַקְדוּשָׁה שֶׁהוּא נוֹטֵה לְדַעַה זֹו. וְעַל־כָּל־פָּנִים אֵין לְהֶאָדָם לְבַלְבֵּל שׁוֹם זְמַן כָּלֵל בְּשִׁבִיל נְקִיּוֹת כַּמְבֹאֵר שִׁיחַתּוֹ הַקְדוּשָׁה בְּזֶה בְּאַרְיִכוֹת בַּסְּפָרִים הַנְדָפְסִים:

תצט (נו) פֶּעַם אַחַת סֵפֶר מֵעַנֵּין הַבְּטָחוֹן וְאָמַר שִׁישׁ צְדִיקִים שֶׁאֵין מְנִיחִים אֶצְלָם מָמוֹן מִיּוֹם לְחֻבְרוֹ, כְּמוֹ שֶׁמְסַפְּרִין מִכַּמָּה צְדִיקִים גְּדוֹלִים שֶׁהָיוּ לְפָנֵינוּ, כְּגוֹן הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְהַצְדִּיק הַקְדוּשׁ מוֹרְנוּ הָרַב אֱלִימֶלֶךְ זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה, וְכִיּוֹצֵא בָהֶם שְׁכָל יוֹם וַיּוֹם הָיוּ מְפִזְרִים כָּל הַמָּמוֹן שֶׁהָיָה בְיָדָם וְלֹא הִנִּיחוּ אֶצְלָם שׁוֹם מָמוֹן מִיּוֹם לְחֻבְרוֹ. וְאָמַר שֶׁצְרִיכִין לְהִיּוֹת לָזֶה בְּרִיָּה גְדוֹל לְהִיּוֹת חָזֵק בְּהַבְּטָחוֹן וְלַעֲמֹד עַל עַמְדוֹ, כִּי אִם שׁוֹגִים בְּזֶה תִּנּוּעָה קָלָה בְּעֵלְמָא לֹא טוֹב. אֲבָל יֵשׁ מֵעַלָּה גְבוּהָ יִתְרָה בְּיוֹתֵר דְּהֵינּוּ שֶׁהַצְדִּיק הָאֱמֵתִי יַחֲזִיק אֶצְלוֹ הַמָּמוֹן, וְזֶה קִשָּׁה יוֹתֵר. הֵינּוּ כִּי עֲבוּדָה זֹו גְבוּהָ וְכִבְדָּה בְּיוֹתֵר, כִּי הוּא זְכוֹרֵנוּ לְבִרְכָה לֹא הָיָה מִתְנַהֵג הַנְהַגָּה הַזֶּה. וְאָמַר כַּמָּה פְּעָמִים שֶׁזֶה קִשָּׁה וְכָבֵד יוֹתֵר הַרְבֵּה. וְהוֹכִיחַ וְיַבִּיר לְעֵינֵינוּ שֶׁהָאֲבוֹת הָיוּ מִחֲזִיקִים אֶצְלָם מָמוֹן. כִּי אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב הָיוּ כָּלֵם עֲשִׂירִים מְפִלְגִים. וַיַּעֲקֹב אָבִינוּ כְּשָׁבָא לְשָׁכֶם קָנָה מִיַּד חֶלְקֵת הַשְּׂדֵה, וְהֵיכָן הָיוּ לוֹ מְעוֹת כָּל כָּף. וְכֵן אֲבָרְהָם כְּשֶׁקָּנָה מְעַרְתַּת הַמַּכְפֵּלָה וְכֵן מְבֹאֵר עוֹד מִהַפְּסוּקִים וּמִדְרָשִׁים שֶׁהָיָה מְנַח אֶצְלָם מְעוֹת. וְאָמַר שֶׁעֲבוּדָה זֹו גְבוּהָ וְכִבְדָּה יוֹתֵר אֶצֶל גְּדוֹלֵי הַצְדִּיקִים הָאֱמֵתִים הַמְּפִלְגִים בְּמֵעַלָּה גְבוּהָ בְּיוֹתֵר:

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

וְעַל־יְדֵי הַתּוֹרָה וְהַמְצוֹת מִמְּשִׁיכֵין הַשְּׂגֵת אֱלֹהוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל אֹת שֶׁבַתּוֹרָה וְכָל מְצוּהָ וּמְצוּהָ הוּא בְּחִינַת צְמָצוּם לְהַשְׁיֵג

על־ידו השגת אלהותו יתברך (שם).

ז לזכות לזה השכל, שהוא הקדמה להשגת אלהות, אי אפשר כי אם על־ידי שיהיה שונא־בצע, שישנא את הממון בתכלית השנאה. אבל על־ידי אהבת ממון הוא נופל מזה השכל, ואדרבא הוא נופל לשטות וכסילות ולעצבות ומרה־שחרה, והקלפות והסטר־א־אחרא מסבבין אותו בסבובים שלהם, שהוא ההפך משכל הנ"ל (שם).

ח על־ידי השמחה בשלש רגלים זוכין להשגת אלהות (שם).

ט כל־אחד מישראל הוא חלק אלוק ממעל, ועקר אלהות הוא בלב, והאלהות שבלב איש הישראלי הוא בחינת אין־סוף, כי אור להביותו הוא עד אין סוף, הינו אין סוף ואין תכלית לתשוקתו. ולפי גדל ההתלהבות הלב של איש הישראלי, שהוא עד אין סוף, לא היה אפשר לעשות שום עבודה, ולא היה יכול לגלות שום מדה טובה, כי מגדל ההתלהבותו עד אין סוף אין יכול לעשות שום דבר; על־כן בהכרח צריך לצמצם התלהבות לבו, כדי שיוכל לעבד את השם יתברך בהדרגה ובמדה, כי השם יתברך רוצה בעבודתנו, שנעבד אותו בעבודות ובמדות טובות, שעל־ידי־זה נתגלה מלכותו יתברך (שם מט).

י כל־מה שמתקרב יותר להשם יתברך, צריך לידע שהוא רחוק מאד ממנו יתברך, כי אם יחשב וידמה בדעתו שכבר נתקרב להשם יתברך ויודע בידיעת השם יתברך, זה סימן שאינו יודע כלל, כי אם היה יודע קצת מהשם יתברך, היה יודע שהוא רחוק ממנו יתברך ואינו יודע כלל. וזה דבר שאי אפשר לפה לדבר ולהסביר זאת, כי גדלת הבורא יתברך אין שעור (שם נג).

סדר שיחות הר"ן הי"מ:

רצו בשעת התפלה צריכין לקשר עצמו להצדיקים שבדור
במובא בסימן ב' ובסימן ט' ב"לקוטי מוהר"ן" חלק ראשון
ובשאר מקומות על פן הזהיר לאנשיו שיאמרו קדם התפלה
הריני מקשר עצמי לכל הצדיקים שבדורנו:

רצו דבר עמנו כמה פעמים שרצונו חזק מאד שגלף עם התורות
שגלה דהינו לילף תחלה איזה זמן עם תורה פלוגית בערך ב' או
ג' חדשים, דהינו שיהיו כל עבודתו והלוכו ביראת ה' על פי
הנאמר באותה התורה, וכל תפלתו ושיחתו יהיה לזכות להגיע
למה שנאמר באותה התורה, וכן יתנהג איזה זמן ואחר כך ילף
איזה זמן עם תורה אחרת, וכן אחר כך, עד שיגמר לילף עם כל
התורות ודבר כמה פעמים מזה אשרי מי שיאחז בזה:

רצח פעם אחת בא לפניו בערב יום הכפורים איש אחד מאנשיו
שנחלש באותן הימים וספר לפניו צערו וחלשתו ועמד שם עוד
אחד מאותו העיר של זה האיש הנ"ל, שהיה אוהבו, ואמר לפני
רבנו זכרונו לברכה, שחולאתו הכבידה עליו בשביל שהלך היום
למקוה לטבל ענה רבנו, זכרונו לברכה ואמר: למה אתם תולים
הכבדת החולאת במצוות, טוב וראוי יותר שתתלו בעברות וזה
היה בערב יום כפור האחרון של קדם הסתלקותו הקדוש
באומאן:

רצט אחר שמחת תורה הייתי רגיל לבוא אליו זכרונו לברכה
ובכל שנה כשבאתי אליו אחר שמחת תורה שאל אותי אם
הייתי שמח בשמחת תורה וספר לי כמה פעמים איך היו העולם
שמחים בביתו והיה לו נחת גדול מזה וכן עוד פעם אחת באמצע
השנה דבר עמי מענין שמחת תורה אם אני מרגיש שמחה בלבי

אָז, אִזְּו עַל כָּל פָּנִים פֶּעַם אַחַר בַּשָּׁנָה אִם אֲנִי מִרְגִּישׁ שְׂמֵחָה בְּלִבִּי (וּבְרוּךְ הוּא שְׂעֻזְרָנִי בְּחֶסֶד־וְהַגְּדוּלָּה לְשִׂמְחָה בְּכָל לֵב כַּמָּה פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, וְהִרְגֵּשְׁתִּי הַשְּׂמֵחָה בְּלִבִּי מָה שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר לְחֵבְרוֹ כָּלֵל כִּי שְׂמֵחַת יְהוּדוּתֵנוּ, מָה שְׂזוּכֵינוּ לְהִיּוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל וְלְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הוּא לְכָל חַד כְּפּוּם מָה דְמִשְׁעַר בְּלִבָּהּ וְאֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר לְחֵבְרוֹ כָּלֵל כִּמוֹ שְׂמֵבְאָר אֶצְלָנוּ כַּמָּה פְּעָמִים בְּפֶרֶט בְּחִינַת הַדְּבָקוּת שְׂמִרְגִּישִׁין בַּשָּׁעַת הַשְּׂמֵחָה אֶפְלוּ הַפְּחוּת שְׂבִי שְׂרָאֵל, זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְסַפֵּר כָּלֵל) כִּי חֶפְצוֹ וְרְצוֹנוֹ הָיָה מְאֹד שְׂנֵהֶיָה שְׂמֵחִים בְּכָל הַשָּׁנָה כְּלָהּ, בְּפֶרֶט בַּשְּׂמֵחַת תּוֹרָה וּפּוּרִים וּבַשְּׂבֵת וְיוֹם טוֹב וְסַפֵּר לִי שְׂפֵעַם אַחַת בַּשְּׂמֵחַת תּוֹרָה רְקַד בְּעֶצְמוֹ לְבָדוֹ בְּחֵדְרוֹ בְּלִי סִיוַעַת אֲנָשִׁים אַחֲרֵיהֶם:

סֵדֶר שְׂלָחַן עֶרְוָה הַיּוֹמִי:

(לט) אִין עוֹשִׁין אֶפִיקטוּזִין (פִּי' הַעֲרוּךְ אֶפִיק טִפִּי זוֹן כְּלוּמַר לְהוֹצִיא עוֹדֶף הַמּוֹזֵן) דְּהֵיִינוּ גֵרְמַת קִיא אֶפִילוֹ בַּחּוֹל מִשּׁוּם הַפֶּסֶד אוֹכְלִים וְאִם מִצְטַעַר מְרֹב מֵאֵכֵל בַּחּוֹל מוֹתֵר אֶפִילוֹ בַּסֵּם וּבַשְּׂבֵת אִסוּר בַּסֵּם וּמוֹתֵר בִּיד: (מ) הַחֹשֶׁשׁ בַּמַּעֲיוֹ מוֹתֵר לִיתֵן עֲלֵיהֶם כּוּם שְׁעִירוֹ מִמֵּנוּ חֲמִין אַע"פ שְׁעֵדִיִין יֵשׁ בּוֹ הַבַּל: (מא) מִי שֶׁנִּשְׁתַּכַּר שְׂרַפּוּאֵתוֹ לְסוּךְ כַּפּוֹת יָדָיו וְרַגְלָיו בַּשֶּׁמֶן (וּמֵלַח) מוֹתֵר לְסוּכְם בַּשְּׂבֵת: (מב) אִין מִתְעַמְלִין הֵיִינוּ שְׂדוּרִם עַל הַגּוֹף בַּכַּח כְּדִי שְׁיִיגַע וְיִזִּיעַ וְאִסוּר לְדַחֹק כְּרִיסוֹ שֶׁל תִּינוֹק כְּדִי לְהוֹצִיא הַרְעִי: (מג) מוֹתֵר לְכַפּוֹת כּוּם חַם עַל הַטְּבוֹר וְלַהַעֲלוֹתוֹ וְלַהַעֲלוֹת אֲזָנָיִם בֵּין בִּיד בֵּין בְּכַלִּי וְלַהַעֲלוֹת אוֹנְקֵלִי דְּהֵיִינוּ תַנּוּךְ שְׂכַנְגַד הַלֵּב שְׂנַכְפָּף לְצַד פָּנִים שְׂכַל אַחַד מֵאֵלוֹ אִין עוֹשִׂים בַּסֵּמָנִים כְּדִי שְׁנַחוּשׁ לְשַׁחִיקָה וְיֵשׁ לוֹ צַעַר מֵהֶם: (מד) רוֹחֲצִין בְּמִי גֵרְרָה וּבְמִי חֲמַתֵּן וּבְמִי טְבַרְיָה וּבְמִים הַיְפִים שְׂבִים הַגְּדוֹל אַע"פ שֶׁהֵם מְלוּחִים שְׂכַן דֶּרֶךְ לְרַחוּץ בָּהֶם וְלִיכָא הוֹכַחַה דְּלַרְפּוּאָה קֵא עֲבִיד אַבֵּל לֹא בְּמִים הַרְעִים שְׂבִים הַגְּדוֹל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתטז ז'צמ"ג מנוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

ז'צמ"ג "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ובמי משרה שהם מאוסין ואין דרך לרחוץ בהם אלא לרפואה ודוקא ששוהא בהם אבל אם אינו שוהא בהם מותר שאינו נראה אלא כמיקר: (מה) לוחשים על נחשים ועקרבים בשביל שלא יזיקו ואין בכך משום צידה: (מו) נותנין כלי על גבי העין להקר והוא שיהא כלי הניטל בשבת: (מז) עצם שיצא ממקומו מחזירין אותו: (מח) אסור להניח בגד על מכה שיוצא ממנו דם מפני שהדם יצבע אותו ואסור להוציא דם מהמכה לכך יש לרחוץ המכה במים או ביין תחלה להעביר דם שבמכה ויש אומרים שכורך קורי עכביש על המכה ומכסה בהם כל הדם וכל החבורה ואח"כ כורך עליו סמרטוט: (מט) אסור לשום פתילה בפי הטבעת כדרך שנוהגים לעשות למי שהוא עצור אלא אם כן ישים אותה בשינוי שיאחזנה בשתי אצבעותיו ויניחנה בנחת:

סימן שכט (א) כל פקוח נפש דוחה שבת והזריז הרי זה משובח אפילו נפלה דליקה בחצר אחרת וירא שתעבור לחצר זו ויבא לידי סכנה מכבין כדי שלא תעבור: (ב) אין הולכים בפקוח נפש אחר הרוב אפילו היו ט' עובדי כוכבים וישראל אחד בחצר ופירש אחד מהם לחצר אחרת ונפל עליו שם מפולת מפקחין כיון שנשאר קביעות הראשון במקומו חשבינן ליה כמחצה על מחצה אבל אם נעקרו כלם ובשעת עקירתן פירש אחד מהם לחצר אחרת ונפל עליו אין מפקחין עליו שכיון שנעקר קביעות הראשון ממקומו אמרינן כל דפריש מרובא פריש: (ג) מי שנפלה עליו מפולת ספק חי ספק מת ספק הוא שם ספק אינו שם אפילו אם תמצא לומר שהוא שם ספק עכו"ם ספק ישראל מפקחין עליו אע"פ שיש בו כמה ספיקות: (ד) אפילו מצאוהו מרוצץ שאינו יכול לחיות אלא לפי שעה מפקחין ובודקים עד

חוטמו אם לא הרגישו בחוטמו חיות אז ודאי מת לא שנא פגעו בראשו תחלה לא שנא פגעו ברגליו תחלה: (ה) מצא עליונים מתים לא יאמר כבר מתו תחתונים אלא מפקח עליהם שמא עדיין הם חיים: (ו) עכו"ם שצרו על עיירות ישראל אם באו על עסקי ממון אין מחללין עליהם את השבת באו על עסקי נפשות ואפילו סתם יוצאים עליהם בכלי זיין ומחללין עליהם את השבת ובעיר הסמוכה לספר אפילו לא באו אלא על עסקי תבן וקש מחללין עליהם את השבת: הגה ואפילו לא באו עדיין אלא רוצים לבא (א"ז): (ז) יש מי שאומר שבזמן הזה אפילו באו על עסקי ממון מחללין שאם לא יניחנו ישראל לשלול ולבוז ממונו יהרגנו והוי עסקי נפשות (ומ"מ הכל לפי הענין) (פסקי מהרא"י סימן ק"נ):

סדר לקויי תפלות היומי:

תפלה פט תתקכח: ומיוסד ע"פ תורה קע"ח} "אודה ה' מאד בפני, ובתוך רבים אהללנו, כי יעמד לימין אביון להושיע משופטי נפשו" רבנו של עולם חנון המרבה לסלח, הרוצה בתשובה, למדני איך להודות לך עתה, ואיך לשמח נפשי עתה, באפן שאזכה על ידי השמחה להתודות לפניך ולפרט את כל חטאי לפניך, שעשיתי מעודי עד היום הזה, באפן שאזכה לשוב אליך באמת רבנו של עולם אב הרחמים, אתה יודע כי חדוה תקועה בלבי מסטרא חדא, ועציבו מסטרא חדא, וגדל השמחה והחדוה שיש לי לשמח על חלקי, הוא בלי שעור וערך ומספר, אשר זכיתני ברחמיך הרבים להיות מזרע ישראל, עם הנבחר מכל העמים, ומרומים מכל הלשונות אשר אתה מחבב אותנו בכל לשונות של חבה, ואתה אוהב עמך ישראל אהבה רבה ואהבת עולם, לעולמי עד ולנצח נצחים ומאהבתך ומחמלתך את

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתיח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

עמך ישראל, הרבית לנו תורה ומצות, אשר אין קץ להשמחה שיש לנו לשמח ולשיש ולגיל מאד בכל מצוה ומצוה, המשיבין את הנפש ומשמחין את הלב, כמו שכתוב: "פקודי ה' ישירים משמחי לב" אבל מרבו עוונותי ופשעי העצומים, נופלים עלי בכל עת עצבות ודאגות ומרה שחורה, "כי עוני אנני אדאג מחטאתי" ואתה יודע כי זאת העצבות והמרה שחורה מזיק מאד לעבודתך, כי מחמת העצבות נטמטם לבי ונתבלבל דעתי עד שאיני יכול להתעורר לשוב אליך באמת ואפלו להתודות לפניך ולפרט חטאי ולפרש שיחתי לפניך, קשה מאד וכבד עלי, מחמת שנטמטם לבי על ידי העצבות והמרה שחורה:

תתקבט: על כן באתי לפניך מלא רחמים, אדון השמחה והחידוה, שתרחם עלי ותלמדני איך לשמח נפשי בכל עת כי כבר למדתנו ברחמיך הרבים על ידי צדיקים הקדושים, שאפלו אם האדם הוא כמו שהוא, אפלו אם עשה מה שעשה, וגם עתה הוא כמו שהוא, אף על פי כן באשר הוא שם, הוא מחיב להכריח עצמו בכל הכחות, להרחיק העצבות ולשמח את נפשו בכל עת, על אשר זכה על כל פנים להיות מזרע ישראל וגם צריך לחפש ולבקש ולמצא בעצמו נקדות טובות מכל המצות הרבות שזכה לעשות מעודו, כי כל אחד ואחד מישראל יש לו מצות רבות, כי אפלו פושעי ישראל מלאים מצות כרמון, ובזה ראוי לשמח ולשוש הרבה כל אחד מישראל, אפלו הפחות שבפחותים, והגרוע שבגרועים:

תתקל: מרא דעלמא כלא, אדון הנפלאות, אבי אב הרחמן, אשר עז וחדוה במקומך, היה בעזרי והושיעני, שאזכה לאסוף ולקבץ כל חלקי השמחה מכל המצות והנקדות טובות שזכיתי ברחמיך

מעודי עד היום הזה ויתקבצו אלי כל חלקי השמחות האלו יחד, ויתגברו בכל עז על העצבות והמרה שחורה של עוונותי הרבים, עד שאזכה על ידי זה לשמח בכל עז תמיד ואזכה להתגבר ולהתחזק בשמחה וחדוה תמיד, בכל מיני דרכים ועצות אשר למדתנו על ידי צדיקים הקדושים ותעזרני להתגבר בשמחה גדולה כל כך, עד שאזכה לרקד מחמת שמחה:

תתקלא: ותזכני לשמחה של מצוה תמיד, הן לשמח בשמחת חתונה של מצוה לשמח חתן וכלה הכשרים, הן לשמח בשאר שמחות של מצוה ותהיה בעזרי ותושיעני תמיד להיות שמח בכל עת בשמחה של מצוה בחדוה גדולה ובשמחה רבה כל כך, עד שאזכה לרקד הרבה מחמת שמחה ואזכה לשמח ולרקד כל כך, עד שאזכה לילך ולעבר בכל קומת השמחה והרקודין, שכלולה מרמ"ח אברים ושם"ה גידין כי השמחה היא שרש נקדת כל התרי"ג מצות שבתורה, כמו שכתוב: "פקודי ה' ישרים משמחי לב":

תתקלב: זכני ברחמיך הרבים שיתלהב בי השמחה של כל הנקדות טובות האמתיות שבי מכל המצות אשר זכיתני מעודי בחסדיך הגדולים, עד אשר תאיר השמחה באור גדול ונפלא, עד אשר יתבטלו על ידי זה החשך והמניעה והדאגה והעצבות של רבוי החטאים והעוונות והפשעים העצומים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה ואם הם רבים ועצומים מאד מאד, עם כל זה מדה טובה מרבה ובכחך הגדול אתה יכול להוסיף אור גדול בהשמחה של המצות והנקדות טובות שבי, עד אשר יתגברו על החשך והדאגות והעצבות של רבוי העוונות שלי, עד שיתבטל הרע לגבי הטוב, שיתבטלו עצבות העוונות

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ב'תתכ... זמור מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל...
... חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּנֶגֶד שְׂמֹחַת הַמְצוֹת וְאַזְכָּה לְשֹׂמֵחַ וְלִרְקֹד הַרְבֵּה בְּשִׂמְחָה שֶׁל
מְצוּה תָּמִיד, עַד שְׂאֲזֻכָּה לְשִׂמְחָה שְׂלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלִהְיוֹת כָּל
קוֹמַת הַשְּׂמֹחַת וְהַרְקוּדִין בְּשִׂלְמוֹת בְּאַמֶּת וְעַל יְדֵי זֶה תִּזְכְּנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ בְּכָל עֵת, וּלְפָרֵט אֶת כָּל חַטָּאֵי
בְּפִרוּשׁ בְּפֹה מָלֵא וְאֵל יִמְנַעֲנִי מִזֶּה שׁוֹם מוֹנֵעַ וְעֵכוּב וְאֵל יַעֲבִירֵנִי
הַשְּׂכָחָה לְשִׁכְחַי אֵיזָה חַטָּא מְלִפְטוֹ לְפָנֶיךָ וְאֵל יִבְלֶבֶל אֹתִי מִזֶּה
שׁוֹם בְּלָבוֹל רַק אֲזֻכָּה לְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּלְפָרֵט אֶת הַחַטָּא
בְּפִרוּשׁ וְאֶתָּה מָלֵא רַחֲמִים תִּהְיֶה בְּעֶזְרִי, שְׂאֲזֻכָּה עַל יְדֵי וְדוּי
דְּבָרִים לְבָנוֹת וְלִהְיוֹת אֶת הַדְּבָר בְּתַכְלִית הַשְּׂלְמוֹת וְעַל יְדֵי זֶה
יִתְעוֹרֵר הַקּוֹל הָעֲלִיּוֹן וְיִתְיַחַד עִם הַדְּבָר בְּיַחְוֹד שָׁלֵם, בְּאַפְּן
שִׂיִּתְתְּקֵנוּ עַל יְדֵי זֶה כָּל חַטָּאֵי וְעוֹוֹנֵי וּפְשָׁעֵי שְׂחַטָּאֵתִי וְשִׁעוּוֹתֵי
וְשִׁפְשָׁעֵתִי לְפָנֶיךָ מִיּוֹם הַיּוֹתֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְתִמְלֵא כָּל הַשְּׂמֹת
שְׂפָגְמָתִי בְּשִׂמְךָ הַגָּדוֹל: